

Herfstvrouw

Ze gaat dwars door de tijd, loopt me tegemoet
en ik denk: te jong voor dit vallend seizoen.

Toch kleurt ze in roodkoper mee met haren
die krullen en dansen op de wind.

Wanneer ze me zwijgend passeert
lachen haar goudbruine ogen me toe.

Draden zou ik willen spinnen om
dit beeld niet verloren te laten gaan.

Ze gaat zoals ook de herfst voorbij.

Voordat ze verder en verder verdwijnt
al wat rest hersenspinsels lijken te zijn
bewaar ik haar – herfstvrouw – in dit
voorzichtig gesponnen klein woorden-
web.

©José van Zutphen